

UTDRAG UR NYHETSBRVET
Teknikundervisning i skolan
nr 1, februari 2018, årgång 24

Teknik – ett mångfacetterat ämne

”
Vilka undervisningsmetoder ska vi använda oss av?

TEXT: CLAES KLASANDER, FÖRESTÅNDARE CETIS
FOTO: KATARINA REHDER, CETIS

Detta nummer av CETIS nyhetsbrev ger syn för s ägen. Teknikundervisning är en verksamhet som samtidigt är inspirerande, viktig, utmanande, intresseväckande och krävande. På så sätt pekar alla reportage och artiklar i denna utgåva mot de ämnesdidaktiska frågorna om vad, hur och varför. Att undervisningen i teknikämnet nu, på ett tydligare sätt än tidigare, ska ske i alla tre stadierna adderar också frågan om när.

Det är inte alltid lätt att tolka en kursplan på tre-fyra sidor och förstå hur man som lärare ska omsätta den i handling. Jag vill i det sammanhanget slå ett slag för det uppdaterade Kommentarmaterial för Teknik som finns på Skolverkets hemsida. Där får man fördjupad vägledning om olika aspekter av kursplanens formuleringar.

Kompetensutvecklingens vikt

Ju mer kunskap man har om sitt ämnes innehåll och dess didaktik, desto säkrare blir man i sin planering och undervisning. Lotta Nordlöfs helt färska licentiatavhandling understryker att utbildning är en viktig faktor när det

gäller lärares attityder till teknikundervisning. Och att en positiv känsla av upplevd kontroll ökar när man har möjligheter till didaktiska samtal med kollegor. Sådant kan påverka undervisningen. Kunskaper och erfarenhetsutbyte är alltså viktiga faktorer. Inom teknikämnet har detta varit bristvaror, men med 200 egna timmar i timplanen ökar trycket på skolhuvudmännen att fortbilda och kompetensutveckla sin personal för teknikundervisningen. Läs mer om detta i vårt nummer.

Spännande val

I vårt första nummer för 2018 har vi också med texter som visar på teknikämnets bredd, de möjligheter och val man som lärare ställs inför. Vilka undervisningsmetoder ska jag, eller vi, använda oss av? I vilka kontexter kan eleverna bäst uppleva och lära det som avses inom ett arbetsområde? Kanske på ett museum, som Marinmuseum, eller utanför klassrummet, som Carina Brage ger exempel på? Eller i en Digital ateljé där förskolebarn både har möjlighet att bekanta sig med undervisningsteknik (IKT) och teknikundervisning (Teknik), som på Bifrostens förskola?

Skulle det kunna vara bra att utnyttja internationella perspektiv för att få

barn och elever att förstå den tekniska förändringen? Det kan finnas både lärare och elever på den lokala skolan som har internationella erfarenheter för att belysa sådant, i linje med Johan Svenningssons analytiska kortreportage från Amishkulturen.

Och på vilka sätt kan vi visa fram tekniska aspekter på elevernas framtida studie- och yrkesval, genom att erbjuda autentiska upplevelser. Det finns många projekt runt om i landet som vill lyfta kontakten mellan skola och arbetsliv. Teknikbussen i Västerås är ett exempel.

Hur ska vi förhålla oss till förväntningarna kring den digitala eran och hur den speglas i skolan? Tre av reportagen i detta nummer ger på olika sätt perspektiv på detta. Så även Kommentarmaterialet som jag inledde med.

Ett ämne som alla andra

Kunskap om teknikämnets syfte och innehåll ökar möjligheten att göra kritiskt informerade och medvetna didaktiska val så att barn och elever får möjlighet att utveckla teknikämnets fem förmågor i god progression över förskoletid och nio skolår. Som i vilket annat ämne som helst – och nu under minst 200 timmar!